

Kerstdag 2019

Uit God geboren.

Inleiding.

Vier weken van de Advent zijn aan deze dag vooraf gegaan. In die tijd hebben profeten ons bij de hand genomen, verwachtingen gewekt, onze hoop gevoed en ons geleidelijk toegeleid naar Jezus van Nazareth, vandaag geboren als een gewoon kwetsbaar mensenkind. Deze Jezus heeft door zijn leven en door zijn woorden de grootste verandering ooit in de hele mensengeschiedenis teweeg gebracht. Mogen wij hem steeds beter verstaan.

Overweging.

De architect van deze kerk, Laurens Bisscheroux, noemde dit gebouw 'de kamer van Gabriël'; er zou volgens hem een totaal nieuwe kerk geboren moeten worden; daarom noemde hij het pad rond de kerk de moederschoot. Daarbinnen - dus binnen deze muren op de plek waar wij zitten - ontstaat en groeit dat nieuwe leven, de kerk van de toekomst. Bij deze gedachte van de architect past een mooi heel poëtisch gedicht van Anton van Wilderode, waarin de engel Gabriël, de aanzegger van Maria's zwangerschap, aan het woord is. Luister naar wat de engel zegt:

*"Maria zat in een hoek
van haar kleine kamer, wit en ontdaan
en verwonderd na mijn bezoek.*

*Ik vloog naar de nok van de hemel weer
en door niemand nagestaard;
ik knielde in het midden des hemels en zei:
Vader zij heeft aanvaard.*

*En heel de ruimte werd wit en stil
van roerloosheid en van licht,*

*want beneden begon Maria aan
de strofen van haar gedicht.”*

Nu neem ik u mee naar het evangelie. Daarin staat één woord, waar ik kort met u over wil nadenken, het woord geloven: ‘Wie in Hem geloven, staat er, heeft hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden.’ Is geloven dan zo belangrijk? Steeds horen wij dat Jezus, als Hij mensen ontmoet of geneest, dit woord gebruikt: ‘jouw geloof heeft je gered’: geloof, wees of wordt niet cynisch.

In het onze vader staat een bede: ‘leid ons niet in bekoring’. Onze eerste gedachte gaat vaak naar kuisheid, of aan hebzucht of zoiets. Maar, zou Jezus daar echt als eerste aan gedacht hebben, toen Hij ons dit gebed leerde? Ik denk het niet. Maar waar zou hij dan wel aan gedacht hebben? Aan iets dat ons geloven aantast, aan cynisch zijn of worden.

Dit - cynisch worden - is een bekoring, een grote bekoring; er is zoveel wat fout gaat in de wereld vandaag, wat mensen aanrichten, wat ze elkaar aandoen; maar ook in de kerk: seksueel misbruik, de magere plek voor vrouwen, geen ruimte voor homo’s en lesbiennes, weinig begrip voor gescheiden mensen? etc. Het is dus begrijpelijk, dat cynisme op de loer ligt en mensen in de greep krijgt; dat was in Jezus’ tijd al zo, dat is van alle tijden.

Hier ben ik bij het punt dat ik vandaag wil maken; als Jezus zegt: je geloof heeft je gered, dan bedoelt Hij: je blijft gelukkig geloven dat het anders kan en anders moet; je blijft gelukkig geloven dat het onmogelijke mogelijk is, dat een wereld - hoe rottig die ook is - toch een mooie wereld kan worden; jij blijft gelukkig geloven dat we dit met elkaar kunnen waarmaken; je bent gelukkig niet cynisch geworden.

En dan ben ik weer bij dat mooie gedicht:

’En heel de ruimte werd wit en stil
van roerloosheid en van licht

want beneden begon Maria
aan de strofen van haar gedicht.'

over het Magnificat, over het kind in haar, over het kleine begin, de
armen, de mensen die niet meetellen;

Een plant groeit nooit van boven naar beneden, zegt Oosterhuis,
altijd vanuit de grond naar de zon toe; om de wereld te veranderen,
moet je niet de groten, de leiders willen omturnen, maar moet je de
kleinen hoop geven: dan gebeurt het, hemel op aarde. Amen

